

[Knud Lind]

til miljøministeren eller dem, som miljøministeren bemyndiger.

For det første er ministerens forslag alt for vidtgående. For det andet mener vi i overensstemmelse med Skovforeningen og Tolvmandsforeningerne, at det er langt mere naturligt, at denne statistiske opgave placeres under Danmarks Statistik, som i forvejen har de offentlige ting.

Fremskridtspartiet har ligeledes ændret paragraffens ordlyd, således at miljøministeren kun i ganske særlige situationer, afledt af en begrundet mistanke om misbrug af tilskud efter løvskovsstøtteordningen, kan kræve oplysninger om forholdene på ejendommen og herunder kræve økonomiske og regnskabsmæssige forhold belyst.

Til § 31 har Fremskridtspartiet ment, at det var rimeligt, at man fik konkretiseret i selve lovteksten, at ejeren eller brugeren af en ejendom kan indbringe de påbud, som § 31 indeholder, for domstolene. Man kan så sige, at det kunne de måske i forvejen, men vi har ønsket at få præciseret det i selve lovteksten.

Fremskridtspartiet har til § 35 ønsket med sit ændringsforslag at konkretisere, hvilke institutioner ministeren kan henlægge sine beføjelser til, idet § 35 i sin nuværende form er en bemyndigelsesparagraf.

Vi finder i øvrigt, at den af ministeren foreslåede begrænsning i klageretten principielt er uacceptabel. Administrative afgørelser fra institutioner under ministeren bør som et led i det almindelige parlamentariske system altid kunne påklages til den ansvarlige minister.

Til § 43, der omhandler straffebestemmelser, har Fremskridtspartiet stillet det ændringsforslag, at der skal være tale om forsætlig overtrædelse af loven, hvilket også passer bedre til det moderne skovbrug, hvor der er ansat mange forskellige mennesker, men hvor skovejeren i sidste ende kan blive tiltalt for de fejl, som hans ansatte måtte gøre.

Fremskridtspartiet kan ikke stemme for miljøministerens ændringsforslag, der betyder, at Danmarks Naturfredningsforening skal have to repræsentanter i Skovrådet. Vi mener, at Naturfredningsforeningen i forvejen har lavet alt for megen skade, bare tænk på vandmiljøplanen.

Fremskridtspartiet kan stemme for lovfor-
slag nr. L 88, og vi konstaterer samtidig, at mi-

nisteren ønsker en ny ændring af denne lov. Fremskridtspartiet håber på, at vi vil kunne få nogle ændringer igennem. Så vi er forhandlingsvillige for så vidt angår at stemme for selve loven.

Lis Noer Holmberg (CD):

CD er enig med miljøministeren i hendes udtalelser om, at skovloven er en erhvervslov, og hvis skovbrugserhvervet skal blomstre og gro, har det ikke brug for, at vi her i Folketinget laver restriktive love.

Når det offentlige giver tilskud, er det klart, at det offentlige også må føre et vist tilsyn med, at det tilskud, der gives, bliver brugt efter hensigten. Det kan alle forstå, og det kan man leve med også inden for skovbruget.

Vi har set på, hvad Dansk Skovforening og Tolvmandsforeningerne har givet udtryk for. CD er naturligvis interesseret i, at der vises miljøhensyn, også når det drejer sig om de danske skove. Derom skal ikke herske tvivl. Men vi er her som på andre erhvervsområder ikke interesseret i, at der skabes oppiskede stemninger, og at man råber: Ulven kommer!

I de sidste 60 år har vi haft ca. 140.000 ha løvskovsareal, og hvorfor i alverden skulle det pludselig ændre sig? Jeg tror ikke på, at de mennesker, der driver skoverhverv, vil drive rovdrift på deres skove. Hvorfor i alverden skulle de det? De kan da kun være interesseret i at køre en fornuftig linje i deres erhverv, nøjagtig som alle andre erhvervsfolk.

Vi skal her i Folketinget give en ramme, inden for hvilken skoverhvervet frit kan arbejde. Vi kan bestemt ikke herfra sidde og drive skovdrift. Der er ting i dette lovfor-
slag, der er, som de skal være, men der er altså også nogle ting, som vi mener burde ændres. Jeg vil da godt efterlyse såvel Venstre som De Konservative i denne sag, de partier, der giver udtryk for at stå for erhvervsinteresser.

Det er vældig flot, når ministeren udtaler i forbindelse med § 12, at skove af drifts- og miljømæssige grunde skal bevares i rimeligt store enheder, og derfor forbyder man udstykning. Men hvis et skovdistrikt kommer ud i vanskeligheder – og Dansk Skovforening har faktisk givet os et eksempel, nemlig ved generationsskifte, hvor det kan være nødvendigt med salg af en skovdel for overhovedet at overleve – så må den mulighed være til stede. Det kan ikke